

1874-10-17

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Johanne Luise Heiberg

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Rigsarkivet

Emneord:
Mæcenvirksomhed, rejser,
venskab

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen udtrykker sin begejstring over, at fru Heiberg nu er kommet til Rom og advarer hende om ikke at overanstrenges sig. Han fortæller om Roms betydning og det store indtryk byen altid har gjort på ham.

TRANSSKRIFTION

D 17de October 1874.

Kjære Frue!

Det har længe været mit Ønske at skrive Dem til, men deels har jeg ikke kunnet faae Ro dertil for en Syndflod af Forretninger, som have været nærvædet at overvælde mig efter min Hjemkomst, deels har jeg ikke vidst hvorhen jeg skulde sende mit Brev. Nu ved jeg det. Endelig er De kommen til "det evige Rom!" Gid jeg nu kunde flyve derhen og være Deres Fører rundt om i Oldtidens Levninger og i Middelalderens Mindesmærker! Dog nei! Dermed vilde De neppe være tjent, thi jeg vilde i min jublende Glæde vistnok ikke være istand til at ramme, Maade men friste Dem til at anstrenge Dem over Evne. Dertil vil De maaske selv blive altfor tilbøielig, naar De kommer til at fordybe dem i Roms uhyre Rigdom af historiske Minder, af Kunst, Naturskønheder og Folkeliv som man svælger i fra Morgen til Aften

Men det er jo ikke alene den uendelige Mangfoldighed og det Forskjelligartede i de interessante Gjenstande for Betragtningen, man overalt møder, som uophørligt holde En i Aande, og som ikke lade En have Ro, før man har gjort et foreløbigt Bekjendtskab med dem alle; Rom's Ruiner, Monumenter og Kunstskatte lade sig ikke nøie med en flygtig Betragtning; de drive En med en uimodstaaelig Magt til at søge og hige efter en dybere Forstaaelse; om man end er nok saa lidt Historiker, Archæolog, Kunsthistoriker, saa bliver man det uvilkaarligt i Rom. Der gives sikkert intet Sted, hvor hver Time af Ens Liv faaer saa rigt og varigt Indhold. Det kan desværre neppe feile, at Rom's nye Stilling som en værdslig Regjerings Sæde og som Italiens Hovedstad maa virke noget forstyrrende paa Nydelsen af de gamle Minder, ligesom hele Livet i Rom vistnok ogsaa maa have tabt en Deel af den primitive, forældede Tilstand, hvori jeg saa det og som bidrog saa meget til at sætte En ind i det Forbigangne, idet

man overalt følte, at man her befandt sig udenfor den moderne Tid, hvis Briller det ikke faldt En ind at bruge.- Jeg kan ikke uden Sorg tænke paa, at man, som de siger, rydder hele Quarterer op og formodentlig istedetfor de gammelromerske, snavsede Gyder med Skarnbunker paa Hjørnerne anlægger brede, pyntelige Gader og Boulevarder à la Paris, men heldigviis kan dette Omdannelsesværk dog neppe være synderlig fremskreden, saa at man kan undgaae at berøres deraf.- De vil maaskee i det første Øieblik betragte det som Bizzararie at jeg foretrækker snavsede gader for ziirlige Boulevarder - i Rom - men De vil neppe være der ret længe før De er enig med mig. "Det hører nu engang med til det gamle Rom som jeg elsker". Vanskeligere er det at forsone sig med det gamle Rom's Boliger, hvis - Mangel paa Komfort (for at bruge det mildeste Udtryk) er altfor følelig, men ogsaa denne ubehagelige Eiendommelighed finder man sig dog efterhaanden i med romersk Taalmod

naar man, efter kort Tids Forløb, har forelsket sig i Rom, thi Gjenstanden for Ens Kjærlighed tilgiver man jo meget. Selv om De ikke skulde være saa heldig, at finde en bedre Bolig end den nuværende, nemlig med en friere Beliggenhed ved en Plads, hvor Romerfolket færdes, er jeg overbevist om at De snart vil glemme alle de mindre og nogle af de større Ubehageligheder ved Opholdet i Rom, naar De kun maa blive saa rask, at De kan færdes daglig ude og ret føle Dem hjemme i Rom. Naar De har betragtet Landskabet fra Monte Mario og nydt Udsigten fra Monte Pincio til St Pietro og seet Solnedgangen fra Kaiserpaldsernes Ruiner og betragtet Forum og Coliseum i Maaneskin, vil De sikkert føle og sige, "her er godt at være". At denne Følelse vil forfriske deres Sind og styrke Deres Sundhed og fornye Deres Kræfter og at De derved vil sættes istand til i fulde Drag at nyde hele den Poesie, som den evige Stad indeholder, er det tillidsfulde Haab, hvormed jeg bringer Dem min Hilsen.

Deres ærbødige og
hengivne J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

18de October 1874.
J.C. JACOBSEN.
Carlsberg.

Kære Pater.

Det var længe været mit Quæstion at
Læse Brevet som du skrev, men det var jeg
ikke kunde gøre det fordi jeg var i
af Læsestunden, som jeg var været væk af
at være der og ikke min spændelse, det
var jeg ikke rigtig kunne, jeg havde været
mit Læse. Du ved jeg det. Gudelig at
du kommer til det omgærd? -

Det er en dundt rigtig Profet og navn
Læse Læse om det er i Opholdet
Læse og i. Høttelidatens Minde med det
Læse om det er med de unge navn
Læse og jeg med i min julelands Glade
af det er om Læse og at ramme
Læse og Læse. Det er at anstrænge
Læse om det er. Det er at med det
Læse om det er altså tilhænde, som det
Læse om det er at Læse om det er. Som
Læse om det er af Læse om det er, af
Læse om det er, Naturligvis og Læse om
Læse om det er. for Mergen det er.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

innan anmält fälla, och sedan för befallt sig
utrikes sin inaktiva tid, som villas det
illa fälla för mig att bruga. - Jag kan illa
anden jag skulle på, att man, fanns de
fjäs, sigtens fela. Quarters og og formidullig
ifrållas de gannatromenta, fucastade
Gjätas med Karuhindas per fjärrans
antagars konda, pgn delys Gades og beviljande
i la Paris, men faldig mig kan detta
Ondacustat arant dag ungsa naan fjädrilig
fram fionden, som at, man kan undgaa at
kvarer berop. - De vil meastas i det
fjölle fjädrilig betrakta det som bejarroni,
at jag foftrullas fucastade Gades per
gjörliga beviljande - i Rom - men de
vil ungsa naan det och bruga, för de
at ungsa ungsa. - Det färas en ungsa
med de det gamla Rom, fän jag eltes.
Kampbeligen at det at foftrau, sig med
det gamla Romi beligen, fäns - Manzel
per fänsfart (fos at bruga det ungsa de
kollig) at allfat fjädrilig, men ogfan de
idofjälige fucastatolog fändes men
sig dag oftraandem i med ravnent Calmat

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

1) Nu naar man, efter det tede. Størelse, for
førelse sig i Rom, de Gjenstande som for
Gadlyst. Ligeledes man jo meget. Det
om de de stude naar for Jule, de funde en
koden Calij med den uindvarende, navnlig med
en foran Olyggenfat med en fladt, naar Louren
kaldet ferdet, er jeg anerkendte om de
Jule med glæmme alle de uindvarende og nogle af
de stude. Ubesjættelyst med Olyggenfat i Rom,
naar de den man bliver for rask, at de
den partet daglig ind og med fald den
gamme. Rom. Naar de for betragtel
kodenstakke for stante i Mario og nytt bekigten
for stante Pincis til de Pietro og fald
betragtningen for Læseogstaden i Sines
og betragtel Forum og Calisium i Maansten,
med de stude fald og sig, at for er galdt at
naar. At den stude fald med faldstuden den
den og stude den stude og faldstuden
den stude og at de den med faldstuden
stude til: faldstuden den stude fald den
stude, som den stude den stude, er
den stude faldstuden stude, stude jeg bringer
den stude faldstuden. Den stude og
stude J. C. Jacobsen